

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

XLVIII. Locupletari non debet aliquis cum alterius injuria vel jactura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](#)

vat Gaill. Lib. 1. observat. 139. usum. 7.
 4. At, sicut ista Regula commandant
usum, sic ei adveratur necessitas proba-
tionis, ut ignorantia profit; cum istius
nuda allegatio non admittatur, sed pro-
batio poituletur ab iis, qui assurunt, se ig-
norasse, electum esse inidoneum, &c. Inno-
tuus 20. de Elef. Imo ejus non qualis-
cunque, sed liquida probatio exigatur
ab eo, qui, defunctum fuisse surdum
se nescisse, ait, l. Sitor 5. C. de Pericolo
rat. eandemque ignorantiam propriō
juramentō probandi onus imponatur, &c.
Nulli 8. de Elef. in 6. c. Ultra 55. de Test.
Gatet. c. fin. Qui matrim. accus. &c.
Si vero 4. de Sent. excommunicat.

5. Verū ista, licet Regulam primō
intuitu directe impetrat, attentiori ta-
tamen mentis oculō ponderata relinquunt
intactam; cū eā ignorantiam præ-
sumi alteratur *In dubio*, seu quoties eam
allegantis fidem scientiæ probatio, aut
fortior præsumptio, vel suspicio vehe-
mens non elidit: sicut accidit textibus ad-
ductis: c. Innotuit & c. Nulli cit. quia
electores ex officio suo & diligenter in-
quirere tenentur in vitam, mores, sci-
entiam, qualitatem & habilitatem personæ
eligenda: in iis autem, qui in aliquam
rem tenentur inquirere, ejus scientia præ-
sumitur; ut ignorantiam allegantibus in-
cumbatonus probandi, arg. Reg. Quam-
vis 10. hic Ita in c. Innotuit cit. Glosa V. I-
gnorantiam Panormit. n. 9. & 21. Lai-
man. n. 6. l. Sitor cit. quia valetudini-
nis & qualitatum personæ sanguine sibi
conjunctæ noticiam quis habere ex com-
muni uero præsumitur; ut proinde ab eo,
qui ignorantiam prætendit, hanc probari
ad præsumptionem illam elidendam sit
necesse, Peck. ad hanc, Reg. n. 8. d. 4. c.
Ultracit. Nonell. go. cap. 4. quia ex quar-
to iterata petitione productionis testium
eritur suspicio ac præsumptio, eam pe-

tenti antè productorum testium attesta-
tiones innovuisse: &c, quia iis intentum
suum non probari advertit, alios corru-
ptos producere velle. Vnde ad eorum
productionem quartam non admittitur,
nisi antè productorum depositiones sibi
non innovuisse &c, juramentō confirmer,
& suspicionē illam purget, ut inc. In cau-
sis 15. de Test. Gatet. notant. Panormit.
n. 1. & Gonzalez n. 5. Simili modō c.
fin. cit. ad accusationem matrimonii,
postquam hoc in Ecclesiæ facit est contra-
ctum, quis non admittitur: nisi impedi-
mentum, accusationis suæ fundamen-
tum, antè ignoratum juret, propter præ-
sumptionem scientiæ & calumniæ, mihi-
tantis contra eum, qui denuntiationum
ab Ecclesia factarum tempore tacuit, &
purgandam per juramentum, ut in c. cit.
observant Panormit. n. 2. Alexand. de Ne-
vo n. 4. & Vivianus §. Vel juret. Demum
à clero etiam ignorantia clericatus per-
sonæ, cui violentas manus iniecit, pro-
banda est, c. Si vero cit. ; propter præ-
sumptionem scientiæ ei adverstantem &
ortam ex eo; quod percussus pro clero
publicè habitus sit.

REGVL A XLVIII.

*Locupletari non debet aliquis
cum alterius injuria vel jauctura.*

1. *Sensus proposita tique consone Regula Civilis.*
2. *Ratio urinique,*
3. *Et latè patens usus.*
4. *Publicæ utilitatis intuitu introductio
prescriptioni,*
5. *Et alia instantia Regula obiecta*
6. *Ab ea sunt exceptiones.*

Locupletior cum alterius jauctura fi-
eri intelligitur non solum is, qui
cum ejus jauctura accipit aliquid,
aut retinet, sed quoque patrimonio
adiecit;

adiecit : sed is etiam, qui per res alienas, iis abutendo, utendō vel communi one-
ri solas subiciendō, integras fervat, aut
defendit suas, l. Si ipsa 18. ff. Quod met.
causā gest. & l. In pupillo 47. ff. de Solu.
& is quoque, qui vel se ab alterius obliga-
tione liberavit, vel alterum sibi obli-
gavit , l. Si cūm mulier 50. ff. de Da-
nat inter Vir. & uxor.

Ex his omnino perspicuus est sensus
Regulæ propositæ & 206. Civilis, cuius
tenor est, Jure Naturæ aequum est, nemis
nem cum alterius detrimento & injuria
fieri locupletiorem. Naturæ, ait Pomponius
ICT.^{us}; non Civili duntaxat aliōve
humano Jure : quod non facundè magis
quam solidè declarans Tullius, Hominem
inquit, homini incommodò suum augere
commodum, magis est contra Naturam,
quam mors, quam paupertas, quam
dolor, quam catena, quæ possunt aut cor-
pori accidere aut rebus externis.

2. Ratio est ; quia Juris Iustitiaeque
prima & generalis præcepta sunt, alter-
rum non lēdere & suum cuique tribue-
re, L. Iustitia 10. ff. & S. Iuris 3. Instit.
de J. & J. quibus proposita lex Naturalis
inter homines fervandæ docet aequalita-
tem ; ut cuique relinquatur ac tribuatur,
quod suum eive debitum est. Quæ a-
qualitas cūm non servetur, si ideo dun-
taxat, ut millena unus acquirat, alter
tocidem debeat amittere, iisque privetur;
itaque, unus cum alterius jactura vel in-
juria locupletior evadat, locupletatio
ita facta deviat à Jure Naturali. Hinc
profecit̄ est, quid potior ratio habeat-
& favorabilior conditio sit de dam-
no vitando, quam de captando lucro cer-
tantis, juxta illud memorati ICT. In
eo, quod vel u. qui perit, vel u. à quo pē-
titur, tueri facilius est, durior causa
est peritoru, L. In eu 33. ff. bte. Hinc-
tiam est ; quod privilegia & immunita-

tes à Summo Pontifice alicui concessas in
dubio sic exaudiamus ; ut vel nullum vel
quām minimum præjudicium cuicunque
afferant, can. De Ecclesiastica 25. q. 2.
&c. Quid per novale 21. de V. S. verbis
aliquoque etiam in proprie acceptis, Su-
rez Lib. 8. de LL. cap. 27. n. 9. & 10.

Sic firmata Regula utus generalis 3.
est ; cūm ea non solum in majoris ac
perfectæ ætatis viris procedat : sed in
minoribus quoque ac pupillis, quibus,
si adverterit contractum vg. emptionem
fundī aut retractum restitui petant, ex-
traordinariō hōc remedio ita succurrirunt;
ut, ne cum alieno detrimento ditescant, ex
fundo perceptos fructus restituere te-
neantur, L. Pupilli 6. pr. ff. de Negot.
gest. & L. Si pupilli 6. ff. de Solu. Eadem
locus est in Ecclesia & Monasterio ; li-
cit enim, quando à Prælato facta rei im-
mobilis vg. prædiū alienatione lēsa sunt,
adversus contractum restituantur, &
prædiū recuperent, pretium tamen, si
extat, vel in suam utilitatem versum esse
probetur, emptori restituere tenentur ;
ne cum aliena jactura locuplentur, Ale-
xander. Lib. 3. consil. 4. In Republica,
quæ, cūm eodem fere, quō pupillus, mi-
nor & Ecclesia Jure censeatur, L. Rempub-
licam 3. C. de Jure Republ. ex privato-
rum damno & gravamine lucrum quæ-
rere non debet. In Principe & filio ;
cūm Trajani & Imperiali majestate dig-
nissima vox sit, Principem ejusque fili-
cum henis instar non esse, oportere : ne-
que, ut, istō crecente, artus acerbi conta-
bescunt, sic ipsum ex absorptis privatō-
rum fortunis intumescere, atque ex aliena
calamitate compendia lectari, L. 1. C. de
Nausrag.

Adduci quidem possunt ac solent 4.
exempla locupletationis cum jactura alie-
na permisit ; cūm alienarum rerum u-
tūcipationes ac præscriptiones introductæ
Jure,

Jure, eodemque approbatæ & provinciarum penè omnium moribus receptæ sunt proscriptiones & confiscationes bonorum, atque etiam à Principe tam Ecclesiastico quam seculari concedi non raro soleant privilegia, detrahentia alienæ utilitati. Sed hæc introducta legibus & usu recepta sunt ex causa necessitatis & utilitatis publicæ; cùm rerum dominia certa, & lites non immortales esse, Hærefoes, lœsa Majestatis, perduellionis aliorūque atrocissimorum criminum reos coerceri & honorum ademptionem pati, bene meritis concedi privilegia & immunitates, publicè interdit: ex causa autem necessitatis vel utilitatis publicæ Principem aliisque Magistratus supremos disponere de bonis subditorum, eaque uni ablata in alium legali aliave ordinatione transferre posse, DD. communis & Lib. 1. tit. 2. à n. 49. stabilita sententia sit.

§. Neque potentiores contra Regulam sunt decisiones L. Cùm putarem 36. ff. Famil. hercif. & L. In contradiictibus 14. pr. C. de Non numer. pec. quarum priori, ad divisionem hereditatis tanquam cohæres admitti per sententiam iussus, etiam si postea constet, ipsum cohæredem non fuisse, partem tamen cum heredis jactura acceptam restituere non tenetur: ex posterioris decisione creditor mutuum, quod non dedit, repetere potest, si id acceptum testetur Chirographum debitoris, qui hoc intra biennium non repetuit, & de pecunia non numerata non exceptit. Expedita enim ad hæc responsio est; quia imprimis in foro animæ ille partem, quam ex divisione malâ fide confecutus est, vero heredi tenetur restituere: iste verò mutuum, quod non dedit, repetere non potest. Deinde in externo foro creditor mutuum repetere permittitur ex ejus verè dati praesumpti-

one & ad excludendas fraudes debitorum: qui non numeratae pecuniae exceptione creditores facile eluderent, si ejusmodi chirographis post biennium fides non adhiberetur. Ad hereditatis quoque divisionem admitti per sententiam iussus acceptam restituere non tenetur propter autoritatem rei judicatae, quæ pro veritate habetur Juris & de Jure præsumptione, directam probationem in contrarium non admittente: & rei dominum facit, qui non fuit, si malâ fide non litigavit. Demum ll. cit. dispositio speclat utilitatem publicam; cùm malitiorum hominum occurri fraudibus, desidum negligentiam castigari, & litiis aliquando finem imponi, Reipublicæ vel maximè interdit: publicæ autem utilitatis causâ privatorum res ab uno in alterum transferri posse, ex dictis constet.

Ad allegata iisque similia Jura ullâ responsione opus non foret, si hoc loca proposita Regula exppositio à cit. Regula Civili peteretur: & dictio vel particula Et substiteretur: vel ei non, quem præfert, disjunctiva, sed copulativa significatio tribueretur cum Glossa in cit. Reg. Civili; quia lucrum, quod vi ll. cit. cum aliena jactura percipitur, ullam cujusquam injuriam non continet hœc ipsò; quod ex Juris dispositione percipiatur, L. Justit. 11. ff. de Adquir. posse. Cui hæc Glossa interpretatione cum Dynobie & Decio in Reg. Civil. cit. n. 2. non arridet, fatendum est ll. cit. & ex Jure de promptis instantiis omnibus contineri exceptiones, publicæ utilitatis intuitu introductas.

REGVL A XLIX.

In Pœnis benignior interpreta-

tio est facienda.

Mm mm SUMMA.